

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200284
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6623200284.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, štátny občan SR, o zaplatenie 3296,25 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.01.2023 sa žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3296,25 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 05.09.2018 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX (ev.číslo zmluvy/príd.autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3500,- Eur.

Podľa Zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 96-tich mesačných splátkach v sume 58,83 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5647,68 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaný z vyššie uvedenej sumy uhradil 941,28 Eur.

Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas v súlade so zmluvou a podmienkami v zmluve, listom zo dňa 25.04.2020 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia úveru, ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, preto žalobca dňa 19.06.2020 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z 21.06.2020 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru).

Žalobca v žalobe uvádza, že k zosplatneniu úveru došlo vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením, pričom splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, ktorá neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 3296,-Eur.

Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od 6.dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia zásielky je 5 dní. V zmysle čl. 15 bodu 2 sa zásielka považuje za doručenú 5. dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu si žalobca v konaní neuplatňuje.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení priložil k podanej žalobe Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Quatropôžička, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, poistenie schopnosti splácať splátky úveru, Obchodné podmienky na poskytovanie spotrebiteľských úverov - Quatropôžička a Najľahšia pôžička, Predžalobnú upomienku z 25.04.2020 spolu s ftk. doručenkou, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhradu klienta.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na 11.09.2023, ktorého sa sporové strany nezúčastnili. Žalobca svoju neúčast' na vytýčenom pojednávaní ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 06.09.2023, v ktorom súhlasil s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' na vytýčenom pojednávaní neospravedlnil.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

6. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 05.09.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere Quatropôžička, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 3500,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 58,83 Eur spolu s poistením (z toho splátka 57,06 Eur, poistenie 1,77 Eur), s počtom splátok 96 splatných vždy k 20.dňu v mesiaci, s prvou splátkou splatnou dňa 20.10.2018, s dobou trvania zmluvy 96 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou: 12,90%, celkovými nákladmi spotrebiteľa 1977,76 Eur, celkovou čiastkou k zaplaceniu 5477,76 Eur a RPMN:12,90%. Žalobca si žalovaným dohodli spolu aj poistenie schopnosti splácať pôžičku a to základný súbor poistenia A – poistenie pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity, pracovnej neschopnosti, s výškou poistného za každé poistné obdobie 3,10% z dojednanej výšky mesačnej splátky.

7. Podľa Čl. 12 bodu 12.2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je banka oprávnená v prípade riadneho a včasného nespĺcania splátok pôžičky, žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti pôžičky, t.j. vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

8. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 25.04.2020 s názvom: „Predžalobná upomienka“ upozornil žalovaného na nedoplatok v celkovej výške 176,49 Eur, ako aj na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžných splátok najneskôr do 05.06.2020. Pripojenou ftk. doručenkou žalobca preukázal, že výzvu si žalovaný prevzal dňa 06.05.2020.

9. Písomným podaním: „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 21.06.2020, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatenie celého úveru a zároveň ho požiadal o úhradu celého dlhu.

10. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného súd zisťuje, že žalovaný z poskytnutého úveru uhradil celkovo sumu 941,28 Eur, a to splátkami od 09.10.2018 do 28.02.2020. Po tomto dátume už žalovaný žiadnu splátku neuhradil, v dôsledku čoho pristúpil žalobca dňa 19.06.2020 k zosplateniu úveru. Poslednou uhradenou splátkou pred zosplatením úveru bola teda splátka z 28.02.2020.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t.j. k 05.09.2018, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a patrí medzi tzv. absolútne obchody, v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Nakoľko právny predchodca žalobcu poskytol úver v rámci predmetu svojho podnikania, a žalovaný v uvedenom zmluvnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania, obe zmluvné strany spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a, b, zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a zároveň aj definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, preto

Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a na daný právny vzťah je potrebné aplikovať v záujme ochrany práv spotrebiteľa aj zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

13. Nakoľko ide o konanie s ochranou slabšej zmluvnej strany – spotrebiteľa, súd bol povinný z úradnej povinnosti posúdiť nielen obsah úverovej zmluvy, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ale aj (ne)účinnosť zosplnenia úveru, nakoľko táto skutočnosť je právne významná aj pre posúdenie premlčania a platnosti postúpenia pohľadávky na nebankový subjekt.

Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona 129/2010 Zb.z., preto nie je možné z tohto dôvodu konštatovať jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

14. Čo sa týka posúdenia (ne)účinnosť zosplnenia úveru, žalovaný mal uhradiť prvú splátku úveru dňa 20.10.2018 a každú ďalšiu splátku vždy k 20.dňu v mesiaci.

K mimoriadnemu zosplateniu úveru môže veriteľ pristúpiť po splnení zmluvných a zákonných podmienok tzn., že zosplatenie úveru musí byť dojednané v zmluve, resp. v obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy a zároveň aj v súlade so zákonnými podmienkami.

Žalobca predložením Zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ bol oprávnený v zmysle Čl. XII bodu 12.2 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace.

Z prehľadu splátok a úhrad klienta vyplýva, že žalovaný pred zosplatením úveru uhradil poslednú splátku dňa 28.02.2020, pričom žiadnu ďalšiu splátku do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti neuhradil. Zákonnou podmienkou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je dodržanie postupu určeného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy veriteľ môže uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 25.04.2020 upozornil žalovaného na omeškanie splátok v celkovej výške 176,49 Eur a zároveň aj na možnosť zosplatenia úveru. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pristúpil až dňa 21.06.2020, čo vyplýva z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 55 spisu). Napriek tomu, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti nešpecifikuje kvôli ktorej splátke pristúpil žalobca k zosplateniu úveru, v podanej žalobe žalobca uvádza, že využil oprávnenie na zosplatenie úveru vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením.

Zosplatenie úveru je právom, nie však povinnosťou veriteľa a vyvoláva ďalšie právne následky, t.j. stratu možnosti dlžníka splácať poskytnutý úver v dojednaných splátkach a určuje aj ďalší režim jednotlivých splátok v súvislosti s posúdením premlčania jednotlivých splátok. Z uvedených dôvodov by tento právny úkon smerujúci k zosplateniu mal byť dostatočne určitý, aby už z neho bolo možné jednoznačne vyvodit', pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ k zosplateniu pristúpil, a to aj z dôvodu právnej istoty oboch účastníkov zmluvného vzťahu.

Je zrejmé, že právny predchodca žalobcu takto nepostupoval a samotná Výzva podľa § 53 ods. 9, ani Oznámenie o zosplatení úveru neuvádzajú, pre ktorú konkrétnu splátku veriteľ k mimoriadnemu zosplateniu pristúpil. Súd nie je povinný túto skutočnosť sám dedukovať, preto vychádzajúc so znenia žaloby, kde žalobca sám za túto splátku označil splátku bezprostredne splatnú pred zosplatením úveru konštatuje, že touto splátkou bola splátka z 20.05.2020, nakoľko podľa žalobcovho tvrdenia k zosplateniu pristúpil dňa 19.06.2020 a o zosplatení informoval žalovaného listom zo dňa 21.06.2020.

15. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že k zosplateniu úveru nedošlo postupom súladným s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ splátkou, ktorá vyvolala zosplatenie mala byť splátka z 20.05.2020, pri účinnom zosplatení by musel byť s uvedenou splátkou dlžník v omeškaní počas nasledujúcich troch mesiacov, t.j. počas mesiaca 06/2020, 07/2020, 08/2020 a až následne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 20.09.2020, by bol veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Pokiaľ veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru pre splátku z 20.05.2020 už dňom 19.06.2020, resp. 21.06.2020 ako to vyplýva z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nebola splnená zákonná podmienka podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to omeškanie veriteľa po dobu 3 mesiacov pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru.

Na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že dlžník bol v omeškaní nielen so zaplatením splátky z 20.05.2020, ale aj predchádzajúcich splátok, keďže sám veriteľ určuje, pre ktorú z omeškaných

splátok sa rozhodne úver zosplatiť a pre túto konkrétnu splátku musia byť dodržané nielen zmluvné, ale aj zákonné podmienky (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 24.11.2022, sp.zn. 11CoCsp/21/2022).

Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že k účinnému zosplatneniu úveru nedošlo, preto zostalo právom žalovaného aj naďalej poskytnutý úver splácať v zmysle zmluvných dojednaní, vždy k 20.dňu v mesiaci, až do konečnej splatnosti úveru.

16. Písomným podaním doručeným súdu dňa 09.08.2023 právny zástupca žalobcu požiadal súd o pripustenie zmeny účastníkov na strane žalobcu tak, že namiesto súčasného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. bude ako žalobca v spore vystupovať jeho právny nástupca Intrum Slovakia, s.r.o..

17. Podľa § 80 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

18. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu a predložených listinných dôkazov (Žiadosť o postúpenie a prevod, Dodatok č. 6 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, Oznamenie o postúpení pohľadávok) súd konštatujú, že po začatí konania došlo k postúpeniu pohľadávky na právneho nástupcu, uznesením sp.zn. 11Csp/7/2023 – 128 zo dňa 14.08.2023 rozhodol tak, že zmenu na strane žalobcu pripustil, čím z konania vystúpil pôvodný žalobca C. F. G. a na jeho miesto vstúpil jeho právny nástupca Intrum Slovakia, s.r.o..

19. Podľa § 17 ods. 1/ zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 17.07.2023, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 17 ods. 2/ zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

21. Podľa § 92 ods. 8/ zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe

vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravená v ustanovení § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe Zmluvy uzavretej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je pre platné postúpenie pohľadávky zároveň nutné dodržiavať podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z o bankách, môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného teda vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok až vtedy, ak je dlžník aktuálne, napriek písomnej výzvy banky v omeškaní o viac ako 90 kalendárnych dní.

V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšší súdom SR, sp.zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018, na ktorý nadväzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017, kedy nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 Zákona o bankách má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na postupníka, a teda i nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie.

23. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že predpokladom platného postúpenia pohľadávky je splatnosť pohľadávky, či už v dôsledku konečnej splatnosti, alebo účinného zosplatnenia pohľadávky a zároveň kvalifikovaná výzva dlžníkovi upozorňujúca ho na neplnenie si svojich zmluvných povinností s možnosťou okamžitého zosplatnenia pohľadávky a postúpenia pohľadávky na iný subjekt. Banka teda nemôže postúpiť nebanke živý úver, ale len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splátky, ktoré sú už splatnými.

24. Súd právne uzatvára, že vzhľadom k neúčinnému zosplatneniu úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu, nemohla byť naplnená už prvá podmienka podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu ani následný právny úkon, a to postúpenie pohľadávky nemôže byť platným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, keďže postúpenie je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vecnú legitímáciu súd skúma vždy aj bez toho, aby ju niektorý z účastníkov konania namietal (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Cdo/205/2009 z 29.06.2010). Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal meritom veci.

25. Pre úplnosť súd dodáva, že nedošlo k naplneniu ani druhej podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to k zaslaní predchádzajúcej výzvy, potom čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Doručenie takejto výzvy žalovanému, žalobca v konaní nepreukázal, a teda nesplnil zákonný predpoklad pre platné postúpenie pohľadávky, ktoré musí byť kumulatívne splnené v čase postúpenia.

Postupca, ktorému bola pohľadávka bankou postúpená je povinný tvrdiť aj preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Pre splnenie tejto podmienky je nevyhnutné, aby sa uvedená písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia zosplatnenej pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu jej klienta po uplynutí zákonom stanovenej lehoty minimálne 90 kalendárnych dní.

Takouto výzvou nemôže byť výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani samotné Oznámenie o zosplatnení úveru, ktoré boli súdu žalobcom do spisu doložené, ale predpokladá sa samostatná výlučná písomná výzva banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/75/2020 z 27.10.2022).

26. V dôsledku nepreukázania splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky (zosplatnenie úveru resp. konečná splatnosť úveru a doručenie výzvy pred postúpením podľa § 92 ods. 8 prvej vety Zákona o bankách), samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa tejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právny úkonom, na neplatnosť ktorej je súd povinný ex offo prihliadať, a to aj bez námietky žalovaného.

Na uvedenom závere súdu nič nemení ani skutočnosť, že súd po splnení procesných podmienok pripustil uznesením, sp.zn. 11Csp/7/2023 – 128 z 14.08.2023 zmenu na strane žalobcu, nakoľko v tomto prípade súd len skúma, či nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, a či táto skutočnosť nastala po začatí konania. Posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne aj došlo, je vyhradené až rozhodnutiu vo veci samej, a to pri skúmaní vecnej legitímácie účastníka konania (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.02.2008, sp.zn. 3Cdo/251/2006).

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie zamietol.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Žalovaný mal v konaní plný úspech, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol a patrilo by mu právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, no nakoľko si žalovaný v konaní žiadne trovy neuplatnil, ani mu zo spisu nijaké nevyplývajú, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.